

opusdei.org

Spiritul lui Opus Dei

Opus Dei este prezent în biserică pentru a promova căutarea sfințeniei în mijlocul lumii. Vă prezentăm în continuare 4 însușiri ale spiritului său, strâns unite între ele: filiația divină, unitatea vieții, sfințirea muncii și pietatea doctrinală.

27.03.2026

În Opus Dei nu se fac diferențieri între laici și preoți, deoarece, după cum explică Sfântul Josemaría, „ în Lucrare nu există două clase de

membri, clerici și laici: toți sunt și se simt egali și toți trăiesc același spirit: sfințirea în propria stare” (Sf. Josemaría în cartea *Convorbiri*, nr. 69).

Copii ai lui Dumnezeu

„Filiația divină este fundamentul spiritului lui Opus Dei”, afirma Sfântul Josemaría (Sf. Josemaría în cartea *E Cristos care trece*, nr. 64). Prin botez devenim copii ai lui Dumnezeu întru Cristos, și se începe o relație bazată pe încredere în Providență, simplitatea în relație cu Dumnezeu și cu ceilalți, un profund simț al demnității fiecărei persoane și al fraternității între oameni, o adevărată dragoste creștină față de lume și de toate realitățile create de Dumnezeu, seninătate și optimism.

Formarea pe care o oferă Opus Dei îi întărește pe credincioșii creștini într-un simț viu al demnității de copii ai

lui Dumnezeu, care impregnează toate acțiunile lor în fiecare din acțiunile lor și îi ajută să se comporte în spiritul înaltei vocații la care au fost chemați (cfr. Ef 4, 1).

Sfântul Josemaría a rezumat acest simț al filiației divine ca o dorință intensă și sinceră, caldă și profundă în același timp de a-l imita pe Isus Cristos ca frații săi, ca fii ai lui Dumnezeu Tatăl și de a trăi mereu în prezența lui Dumnezeu, filiație care ne conduce să trăim o viață de credință în Providență și care facilitează angajarea senină și fericită la voința divină.

Unitatea vieții

„Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez” (Ef 4, 5), spune Sfântul Paul pentru a descrie realitatea vieții creștine: viața ucenicilor lui Cristos este, și trebuie să fie, *o singură viață*, unică, unitară.

Este vorba de „o condiție esențială, pentru cei care încearcă să se sfințească în mijlocul împrejurărilor obișnuite ale muncii lor, ale relațiilor familiale și sociale” (Sf. Josemaría în cartea *Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 165).

În fața ispitei creștinului de a discocia relația cu Dumnezeu de comportamentul de la muncă, din familie și relațiile sociale – greșeală pe care a evidențiat-o Constituția *Gaudium et spes* (n. 43) –, Sfântul Josemaría predica cu tărie: „Nu este – nu există – o contrapunere între slujirea lui Dumnezeu și slujirea oamenilor; între exercitarea îndatoririlor și a drepturilor noastre civice și religioase; între străduința de a construi și de a face mai bună societatea și convingerea că trecem prin această lume ca pe un drum care ne duce în patria cerească” (Sf. Josemaría în cartea *Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 165).

Formarea pe care o oferă Lucrarea vizează orientarea spre Dumnezeu prin împlinirea propriilor îndatoriri, în structurile societății; efortul de a menține mereu „o unitate a vieții, simplă și puternică, în care se unesc și sunt într-o perfectă armonie toate acțiunile noastre” (Sf. Josemaría, cit. în A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, vol. II, Rialp, Madrid 2002, pag. 577).

Pentru a crește în această unitate de viață sunt necesare încrederea în Domnul și sinceritatea vieții, cu ajutorul examenului de conștiință și direcțiunea spirituală. Astfel este posibil să depășim deosebirile între ceea ce cere Dumnezeu și propria voință și acțiune.

Sfințirea muncii

Sfințirea muncii este *axa* sfințirii în mijlocul lumii, după spiritul Opus Dei; totodată este, cum spunea

Sfântul Josemaría, condiție *sine qua non* pentru apostolat. Este vorba de a munci mult, cu perfecțiune umană și cu perfecțiune creștină. De asemenea, este necesar să muncim bine, pentru că Dumnezeu vrea să ne ocupăm de lumea pe care chiar El a creat-o (cfr. Gn 1,27; 2,15), pentru a conduce toată creația spre El (cfr. In 12,32).

În primul rând, este vorbă de a lucra în perfecțiune, adică având grijă de lucruri mărunte, în ordine, cu intensitate, cu constanță, cu competență și cu spirit de slujire și de colaborare cu ceilalți; într-un cuvânt, cu profesionalism.

Totodată, se cuvine perfecțiunea creștină, punându-l pe Dumnezeu pe primul loc, căci vocația profesională este o parte esențială a fiecărui om (cfr. Sfântul Josemaría în cartea *Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 60). Muncind din dragoste pentru

Dumnezeu și cu dorința de a-i sluji pe oameni, frații noștri, creștinul exercită virtuți umane și în mod special caritatea, astfel încât se sfințește nu numai pe el, ci își sfințește și munca proprie, care devine mijloc autentic de sfințenie.

Rodul direct al unității de viață și al muncii sfințite va fi apostolatul.

„Pentru creștin, apostolatul este ceva firesc: nu este un adaos exterior, o activitate pusă alături de activitatea lui zilnică, de ocupația sa profesională” (Sf. Josemaría în cartea *E Cristos trece*, nr. 122).

Evlavia doctrinară

Sfântul Josemaría învăța că evlavia este *remediul remediilor*: o evlavie profundă, „doctrinară”, căci fără doctrină relația intimă cu Isus Cristos are riscul de a deveni superficială, doar exterioară și sentimentală.

Doctrina și evlavia nu pot exista în mod separat: este necesară doctrina pentru a păstra evlavia, și evlavia pentru a întări doctrina. Astfel, creștinul cufundat în activitățile pământești se bizuie pe un bagaj doctrinal suficient pentru a-și alimenta viața de rugăciune și, în același timp, pentru a-i da răspuns oricui îi cere cont de speranța lui (cfr. 1 Pe 3, 15), în diferitele provocări ale vieții sociale și profesionale. „Întreține dorința de a te forma mai bine, chiar dacă te apasă bătrânețea” (Sfântul Josemaría în cartea *Brăzdă* nr. 538).
